

af udvalget under 3. maj 1967 afgivne betænkning over forslaget til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring.

Man vedlægger til udvalgets orientering 40 eksemplarer af skrivelse herfra af 7. juni 1967 til socialreformkommissionen, hvori kommissionen anmodes om, at arbejdet vedrørende disse spørgsmål fremskyndes mest muligt (jfr. bilag 4).

I socialreformkommissionens arbejde med disse spørgsmål vil også indgå overvejelser af, hvorledes der på længere sigt kan opnås ensartethed mellem sygeforsikringslovens dagpengeregler og de tilsvarende regler i *ulykkesforsikringsloven*.

For så vidt angår lovgivningen om *Arbejdsmarkedets Tillægspension* skal man endelig henvise til, at spørgsmålet om denne ordnings fremtid formentlig vil blive behandlet i forbindelse med spørgsmålet om indførelsen af en almindelig tillægspension, jfr. den af Tillægspensionsudvalget af 1964 for nylig afgivne betænkning om principperne for en almindelig tillægspensionsordning.

Spørgsmål 9:

Hvilken udbygning i sundhedsvæsenet vil være nødvendig, for at samtlige sygekasse-medlemmer kan få lige adgang til alle behandlingsfaciliteter?

Der ønskes en oversigt over behandlingsfaciliteternes spredning over landet. Her tænkes på sygehuse, laboratorier, fysiurgiske klinikker, speciallæger, alm. praktiserende læger, tandlæger (sygeplejersker, husmoderafløsning).

Svar af 22. juni 1967:

Indenrigsministeriet har om dette spørgsmål udtalt følgende:

„Under den hidtidige planlægning af udbygningen af landets sundhedsvæsen har man i det omfang, de til rådighed stående økonomiske midler og det nødvendige medicinsk udannede personale muliggør dette, sigtet mod at give alle landets indbyggere de bedste muligheder for en tidsvarende og tilfredsstillende behandling i sygdomstilfælde.

En fremtidig udbygning af landets sundhedsvæsen vil afhænge af, hvilke økonomiske ressourcer der stilles til rådighed for dette formål, og af, i hvilket omfang der kan uddannes personale til løsning af de

forskellige opgaver inden for sundheds- og sygeplejen. Der må herudover tages hensyn til, i hvilket omfang nye forskningsresultater og ibrugtagningen af nye tekniske hjælpemidler vil nødvendiggøre en udbygning med henblik på en intensivere behandling.

Med hensyn til de eksisterende behandlingsfaciliteters fordeling over landet skal man for så vidt angår de almindelige sygehuse henvise til vedlagte oversigt (jfr. bilag 5), der pr. 31. marts 1965 viser antallet af sygehuse i landets amter og antal af centrallaboratorier ved disse sygehuse samt antallet af sengepladser i alt og pr. 1.000 indbyggere.

Om de fysiurgiske klinikker skal det oplyses, at sådanne drives af de almindelige sygekasser i København og Frederiksberg (7), Odense, Vejle, Ålborg, Nørresundby, Kastrup-Tårnby, Hvidovre, Rødovre, Glostrup, Ballerup-Måløv, Gladsaxe, Gentofte og Lyngby-Tårnbæk.

Ved udgangen af 1964 fandtes der i alt 2.289 praktiserende fysioterapeuter, der efter deres bopæl fordeler sig således:

København, Frederiksberg, Gentofte	673
Øerne (uden de 3 hovedstadskomm.)	749
Jylland	580
Udlandet	287

I alt praktiserende 2.289

Vedrørende læger, tandlæger, jordemødre og sundhedsplejersker skal man henvise til vedlagte oversigt (jfr. bilag 6), der pr. 1964 viser antallet af disse medicinalpersoner fordelt efter amter.“

Hvad specielt angår husmoderafløsning har ministeriet for familiens anliggender oplyst, at kommunerne er forpligtet til at være tilsluttet en husmoderafløsningsordning inden den 1. april 1968, og allerede på nuværende tidspunkt har de aller fleste kommuner efterkommet dette påbud.

Spørgsmål 10:

Der ønskes en oversigt over kontingentstørrelserne i alle sygekasser i året 1966, og denne ønskes sammenholdt med de respektive sygekassers nuværende ydelser.

Svar af 9. maj 1967:

Der henvises til vedlagte af direktoratet udarbejdede oversigt (jfr. bilag 7).